

VEDA HUTBESİNDEN SESLER

Nureddin Yıldız Hocaefendi'nin 01.06.2014 tarihli (26.) Şehzâdebaşı Sohbetidir.

Bismillahirrahmanirrahim.
Elhamdülillahi Rabb'il âlemin. Vessalatu vessalamu alâ Resûlina Muhammedin ve alâ âlihi ve sahabi ecmaîn.

Mü'min Kardeşlerim,

Dinimizin beş büyük esasından birisi olan hac ibadeti, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Peygamberliğinin yirmi üçüncü senesinde yani hayatının da son senesinde ibadet olarak bize emredilmiştir. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz de hayatının ilk ve tek haccını o sene yapmıştır. Elimizdeki tahmini rakamlara göre yüz yirmi bin civarında sahabi Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemle beraber o sene haccetmişlerdir. Sahabiler adım adım onunla beraber yeryüzünde son peygamber olarak bulunan Sevgili Peygamber Efendimiz aleyhisselamı izlemişler, yaptığını yapmışlar, konuştuğunu dinlemişlerdir. Pek çoğumuzun evlerinde, iş yerlerinde, vakıflarımızın duvarlarında, camilerimizin duvarlarında asılı bulunan ve Veda Hutbesi olarak bildiğimiz Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem konuşmalarından bazı bölümler bize kadar ulaşmıştır. Esasen ashab-ı kiram Veda Hutbesi diye bir hutbe bize aktarmamışlardır. İki asır sonra Müslüman âlimler farklı üsluplarla ifade edilen cümleleri bir hutbe şeklinde toplayıp bize ulaştırmışlar, bugün de bizim Veda Hutbesi diye bildiğimiz konuşma metni ortaya çıkmıştır. Veda Hutbesi, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz'in Arafat'ta, Mina'da ve Müzdelife'de yapmış olduğu farklı konuşmalardan bize aktarılmış cümlelerdir. Bu cümlelerin çok önemli bir bölümü sahih hadis kitaplarında mevcuttur. Şöyle de diyebiliriz: Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz'in Medine'den çıkıp haccetmek için Mekke'ye gitmesi ve tekrar Medine'ye dönmesi yaklaşık olarak yirmi yedi gün sürmüştür. Bu yirmi yedi günlük zaman diliminde özellikle de Arafat'ta ve Mina'da yapmış olduğu konuşmalarından bize intikal eden kısmına "Veda Hutbesi" deriz.

Değerli Mü'min Kardeşlerim,

Ashab-ı kiramın bir Veda Hutbesi bilmediklerini söyledim. Neden? Çünkü onlar, zaten o mübarek ağızdan çıkan her sözü bir veda sözü olarak dinliyorlardı. Resûlullah konuşurken "bir kelime daha duymak belki bana nasip olmaz" diye zaten onu son söz olarak dinliyorlardı. Onun arkasındaki her namazı "belki son namazımdır" diye dikkatlice ve titizlikle kılıyorlardı. Bu önemli bir ayrıntıdır. Onlar Veda Hutbesi diye bir söz bilmiyorlardı ama her sözünü vedalaşan bir Peygamber'in sözü gibi dinliyorlardı. Keşke biz de her sözünü Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemden bize ulaşmış bir can simidi gibi dinleyebilseydik. Ne yazık ki camilerimizin duvarlarına, vakıflarımızın duvarlarına astığımız, çocuklarımıza ezberlettiğimiz, Veda Hutbesi yarışmaları yaptığımız bu mübarek sözler, uçup kaybolmuş bir kısmı da unutulmaya yüz tutmuş sözlerdir, ne yazık ki. Yeniden sahabi ruhu gibi bir ruhla, İslam'a sarılmak ve Allah'ın cennetine kavuşmak için O'nun her sözünü, her hadisini bugünkü can simidimiz gibi, uyumadan önceki son ilacımız gibi beynimize nakşetmemiz gerektiği hepimizin bilmesi gereken bir hakikattir.

Değerli Mü'min Kardeşlerim,

Özellikle Veda Haccı'nda bugün Veda Hutbesi olarak bildiğimiz mübarek sözlerini beş maddede toplayarak bir paket hâlinde zihinlerimize nakşetmek istiyorum. Keşke bu Veda Hutbesi bizim başlangıç hutbemiz olsa; Resûlullah'ı anlamak, onun Şeriat'ına sahip olmak, İslam üzere yürüyüp yollarda adımlarımızı İslam'a göre adımlamak, evlerimizde ashap kafasıyla yaşamak için keşke bu Veda Hutbesi bizim bir başlangıç mesajımız olabilse... Bu temenni ile ashab-ı kiramdan bize

nakledilmiş bulunan Arafat'taki, Müzdelife'deki, Mina'daki yirmi üç yıllık peygamberliğini bitirirken ve "bir dahaki yıl sizinle buluşmayacağımı tahmin ediyorum" diyerek, veda mesajları veren Peygamber aleyhisselamın, benim bir Müslüman olarak hiç kulağımdan çıkmaması gereken beş söz söyleyerek bu dünyadan gittiğini idrak etmiş olalım. Eğer yirmi üç yıllık peygamberliğini, Veda Haccı'nı, "sizinle bir daha buluşamayacağım ben" diye mübarek gözleri nemlenmiş olarak Ümmet'ine nasihat edip gittiğini bu kapsamda düşünebilirsek bu akşam evimize döndüğümüzde, yarın işimize giderken "benimle vedalaşan Peygamber'imın son beş mesajı" diye düşünebilirsek adına sahabi ruhu, Peygamber'i anlama şuuru, orijinal Müslümanlık diyebileceğimiz bir kaliteye yükselmiş oluruz. Elbette ve elbette, elbette Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Hira Dağı'ndaki ilk mesajından, son nefesine kadar bu Ümmet'e en önemli sözleri söyleyen bir Peygamber'dir. Ama en azından duygusallık açısından baktığımızda Veda Haccı, Veda Hutbesi, veda sözleri hiç unutulmaması gereken sözler olmalıdır. En azından duygusal olarak baktığımızda bu büyük hakikat gözümüzün önünde durur.

Aziz Kardeşlerim,

Çok uzun değil ama uzunca bir hutbeyi beş maddede özetlemek istiyorum. Bunların birincisi; Resûlullah sallallahu aleyhi sellem "bu gününüz hangi gündür, burası neresidir, siz ne zamanda yaşıyorsunuz" gibi, Mekke'yi, mübarek Zilhicce günlerini, Allah Teâlâ'nın haccını, ihramı, mahşeri hatırlatan Arafat'ı, İbrahim aleyhisselamı simgeleyen Mina'ya hatırlattıktan sonra cümlelerine şöyle başladı: **إِنَّ رَبَّكُمْ وَاحِدٌ** "Siz tek bir Rabb'in kullarısınız." dedi. Sonra da kendisi de bir Arap olduğu hâlde, Kureyş'ten olduğu hâlde kanunu koydu: "Siz tek bir Rabb'in kullarısınız. Arap'ın Arap olmayana, Arap olmayanın Arap'a üstünlüğü yoktur. Üstünlük sadece Allah'tan korkmaktadır. Kim daha takva ise, kim Allah dendiğinde tüyleri diken diken oluyorsa, Allah'tan korktuğu için çuval dolusu da parasını, menfaatini terk edebiliyorsa üstün odur. Araplık üstünlük ölçüsü değil yabancı ırktan olmak, Arap olmamak düşüklük değildir." dedi.

O hutbenin devamında Ebu Lehepleri ayaklarının altındaki faizciler olarak lanetledi. Ebu Lehep'i cehennem kütüğü olarak ilan etti. Arap olmayan, Kureyş'ten olmayan ve yabancı topraklardan köle olarak Arap topraklarına gelmiş olan Bilâl'i de cennetin efendilerinden biri olarak bütün Ümmet'ine ilan etti. Kur'an: "Eli kurusun Ebu Lehep'in." dedi. Kureyş'ten olduğu hâlde, Muhammed aleyhisselamın soyundan olduğu hâlde: "Eli kurusun. Eli kurusun Ebu Lehep'in." dedi. Ama miraçtan gelirken Bilâl'i gördü ve "Bilâl senin terlik seslerini cennette duydum." dedi. Mekke'nin Kureyş'in çocuğu Ebu Lehep eli kuruyasıca oldu. Zenci siyah ve Arap olmayan Bilâl, cennetten sesler gönderen adam oldu. İslam bu. Bunu kanun olarak koydu gitti. Arap olmak üstünlük değil. Arap olmamak düşüklük değil. Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'in hanımı olmak, kızı olmak kurtuluş değildir.

Müslim'in ve Buhari'nin rivayet ettiği meşhur hadis-i şerifinde Allah Teâlâ Şuara Suresi'nin **وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ** "Yakın akrabalarını ikaz et." ayeti indikten sonraki bölümü rivayet ederken Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem en yakın akrabalarına, amcalarına, Abdulmenaf çocuklarına hepsine hitap ederek Allah'tan korkarak yaşamalarını, cehennemden kurtulmak için, iman edip ameli salih işlemlerini tembih ettikten sonra bizzat biricik kızı Fatıma'ya dönerek: "Muhammed'in kızı Fatıma! Fatıma benden mal iste ama cennet garantisi isteme kızım." dedi. "Muhammed'in kızısın mal iste, **سَلِّينِي الْمَالَ** "benden mal iste ama cennet garantisi isteme." dedi. Öyle bizim gruba gelince cennet garanti, bizim cemaatte cennet ipotekli, Muhammed aleyhisselam da bile yok **إِنَّ رَبَّكُمْ وَاحِدٌ** "Rabb'iniz bir tanedir." Kimsenin kimseye üstünlüğü yok. Allah'ın seçkin kulları, seçkin tarikat, seçkin cemaat

Yahudilikte var. Zaten İslam tarağın dişleri gibi dengeli, eşit bir kulluğu getirmek için gelmiş dindir. Seçkin kul, aristokratik takım Yahudiliktedir.

İslam'da kulluk var, kullukta takva standardı var. Takva ise sadece Allah'ın ölçebileceği bir ölçüğün adıdır. Arap'ın Arap olmayana üstünlüğü olmadığı gibi Müslümanlık içinde de hiçbir cemaatin öbür cemaate üstünlüğü yoktur. Hiçbir tarikat öbür tarikattan iyi değildir. Ne kadar bidatten sıyrılmışsa, ne kadar şeriat ehli, ne kadar Sünnet-i Seniyye'ye ittiba etmişse o kadar iyidir. Bu iyiliğin de miyarı Allah katındadır. Tarikat mensuplarının ellerinde değildir. Cemaat bağlılarının Müslümanlık ölçer cihazları olamaz, olamaz. Kimse kimseye cennet vaat edemez. Yirmi üç yıllık peygamberliğinden sonra yeryüzünü imanla, hidayetle, nurla doldurduktan sonra ilan ettiği son veda mesajında Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem bu büyük kanunu koyarak gitmiştir. Hiç kimse kimseyi takvanın dışında hor göremez. Takvayı da sadece Allah bilebilir. Çünkü takva kalın sarık, uzun sakal, geniş şalvar, uzun cübbe demek değildir. Takva kalbe Allah'ın Şeriat'ının ve korkusunun, cennet umudunun yerleşmesi demektir. Kalp ölçüm cihazı da hiçbir insanın elinde asla değildir.

Allah kalplere bakacak, Allah cemaatlerin üstünlüğünü görecektir, Allah filan tarikattaki amelin daha makbul olup olmadığına karar verecektir. Kullar birbirlerinin muhasibi olamazlar. Çünkü ameller, huşu, zühd, takva para gibi sayılabilir şeyler değildir. Bunlar ancak Allah'ın takdir edebileceği, kulların takdir edemeyeceği şeylerdir. Biz namazların rekâtını sayabiliriz, kaç rekât olduğunu biliriz. Kaç puanlık, kaç huşu, kaç zühd üzere namaz kılındığını ise sadece Allah bilebilir. Namazımızda sarığımızı görebiliriz, niyetlerimizi göremeyiz. Birbirimizin niyetine hükmetmeye kalktığımız zaman Yahudi ve Hıristiyanlardaki insanların, imanlarına ve amellerine puanlama yapan din adamları sektörüne bulaşmış oluruz ki bu tam anlamıyla bir dini Allah'ın kaldırmasını gerektirecek kadar büyük bir afettir. Hepimiz aynı Allah'ın kullarıyız, aynı Şeriat'ın bağlılarıyız. Hepimiz aynı Rabb'in kullarıyız. İman budur. Veda Haccı'na damgasını vuran ilk kanun budur.

Aziz Kardeşlerim,

Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem cümlelerinden, veda cümlelerinden bugünlere yansıyan ikinci büyük kanunu; kanların ve malların ebediyen haram edilişidir. İnsan kanı haramdır. İnsan malı rızası olmadıkça başka bir insana haramdır. Veda Haccı'na ağırlığını vuran ikinci kanun budur. Dolayısıyla bir Müslüman'ın kanını kendisine helal gören yani bir Müslüman'ı öldürtmekte sakınca görmeyen hiçbir Müslüman Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Veda Haccı'nı çiğnemedi, yok saymadan, Peygamber'in son sözünü heba etmeden cinayet işleyemez.

Bugün dünyada Müslüman öldürmeyi -Müslüman alkolik de olsa, suçlu da olsa, günahkâr da olsa- Müslümanlar'ın Şeriat'ına göre hükmeden bir devlet mantığıyla hareket eden bir mahkeme kararı olmadan bir Müslüman öldüren, bir Müslüman'ın malına tecavüz eden, Müslüman'ın malına el koyan herkes o yaptığı cinayetten önce Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Veda Haccı'na taşıdığı büyük kanunu yok saymıştır. Resûlullah'ı ve Şeriat'ını yok sayarak Allah adına cinayet işlemek kadar büyük bir cürüm olamaz.

Değerli Kardeşlerim,

Dikkat ediniz! Veda Haccı'nı konuşurken, Veda Hutbesi'nden söz ederken unutmamız gereken büyük bir hakikat var. Peygamberimiz sallallahu aleyhi ve sellem Veda Haccı'nda, Veda Hutbesi'nde buyuruyor ki: "Şeytan yeniden cahiliye putlarına dönmenizden, putperest olmanızdan umudunu

kesmiştir artık. Lat, Uzza, Menat gibi putları Kâbe'nin içine koyup o putlara tapınmayacağınızı şeytan biliyor zaten ama birbirinizin boynuna vurup öldürmenizde umudu vardır.” diyor.

Bugün Veda Hutbesi'nden bin dört yüz küsur sene sonra eline silah alıp Müslüman öldürenler, bin dört yüz sene sonra Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemin haccında ilan ettiği şeytanın son umudunu canlandırmış şeytanlığı yapan insanlardırlar. Çünkü şeytan putçuluktan umudunu kesmişti ama Müslüman'ın, Müslüman'ın canını ve malını heder etmesini umutla bekliyordu.

Değerli Kardeşlerim,

Veda Hutbesi'nin en büyük ikinci kanunu budur. Müslüman olarak bu acı hakikati hiç unutmamamız gerekiyor: Müslüman, Müslüman'ın canına ve malına tuttuğu zaman o Müslüman'ın malından ve canından önce Resûlullah sallallahu aleyhi ve selleme kıymıştır. Veda ederken bile: “Ne olursunuz birbirinizi boynuna uzanmayın. Mallarınızı Allah koruma altına almıştır.” deyip giden bir Peygamber'i çiğnemedi Müslüman öldürülemez, malına el konulamaz. İslam budur. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem böyle bir İslam'ı özetleyip gitmiştir.

Değerli Mü'min Kardeşlerim,

Üçüncü veda mesajı ise sallallahu aleyhi ve sellemin, bu Ümmet'in peygamberinden önceki dönemin adı olan Cahiliye Dönemi'nin kültürünün tamamen imha edildiği ve İslam kültürünün yerleştiği gerçeğidir ve bu gerçeği dillendirirken buyurmuştur ki: “Cahiliyenin kültürünü ayaklarımın altında çiğniyorum.” İhramlıyken hac esnasında bu sloganı kullandı: “Cahiliye kültürünü ayaklarımın altında çiğniyorum. En ağır cahiliye kültürü de faizdir. Faizi çiğniyorum, kaldırıyorum. İlk pratiği de en yakın akrabasının tefecilik yaparak kazandığı para faiz olduğunu söyleyip uygulamasını da yaptığı en yakın akrabanın faizini kaldırdım.” buyurdu. Tıpkı Müslüman kanı ve malının heder edilmesi gibi bu Ümmet'i, Peygamber'inden sonra bekleyen en büyük tehlike olarak faizi gösterdi. “Aç kalmanızdan, ülkesiz kalmanızdan, afet görmenizden korkuyorum” demeden önce “faiz tehlikesinden korktuğumu” söyledi.

Müslüman insanlar duvarlarında Müslümanlık ve Peygamber sevgisi, kutlu doğum haftası törenlerinde çocukların okuduğu Veda Hutbesi duygusallığını bir kenara koyup kutlu doğum haftalarından önce, çocukların okuduğu Veda Hutbelerinden önce, gül dağıtmadan, peygamber sevgilerini naatlara-şiiirlere taşımadan önce Veda Hutbesi'nde son sözlerinde ayaklarının altına kadar indirdiği faizin Müslümanların yüreklerine, alınlarına, dillerine, gözlerinin içine kadar gözbebeği gibi girmiş faizi ve bankacılığı düşünmek zorundayız.

Yılın elli bir haftasına hükmeden faizcilik, yılın bir haftasına sıkıştırılan peygamber sevgisiyle kaldırılamıyor demek ki. Caminin duvarlarındaki Veda Hutbesi muhtevasında gizli olan “faizi ayaklarımın altına aldım” iddiasıyla bir anlam taşıyor demek ki.

Veda, o günkü ashaba yapılmıştı ama emanet olarak bize taşındı. “O gün ayaklar altına alınmış bulunan faiz bugün nerede duruyor?” bunu düşünmemiz gerekir. Bu Ümmet'in, ülkesinin yabancı ordular tarafından işgal edilmesi gibi büyük bir afet de servetinin bireylerinin malının faiz tarafından işgal edilmesidir. Afetse bu da bir afettir. Faizden kurtuluş savaşları yapılmalıdır. Faizden kurtulmamız için sermaye biriktirip Müslümanları yardıma davet edenlerin sonra da bu faizden kurtulma mücadelemiz için gayret eden Müslümanların sermayesinin ve gayretinin suistimalinin de hesabı

muhakkak sorulmalı, o da ikinci bir faiz dalgası olarak muhakkak üzerimizden atılması gereken bir afet olarak bilinmelidir.

Herhâlde Sevgili Peygamber'imiz sallallahu aleyhi ve sellem uluorta, her zaman söylenebilecek bir sözü veda sözü olarak söylemiş değildir. Bunlar, bir veda saatinde söylenecek ağırlıktaki bir söz olarak söylenmiştir.

Değerli Kardeşlerim, Aziz Mü'minler,

Sevgili Peygamber aleyhisselam Efendimiz Arafat'ta ihramlıyken, Mina'da ihramlı iken, Allah için yaptığı son haccında Ümmet'ine veda ederken söylediği sözlerden biri de: "Allah'tan korkun kadınlara iyi davranın " sözleridir. Yirmi üç yıl yerleştirmeye çalıştığı İslam Dini'ni üç, dört, beş cümlede özetlerken; Rabb'imizin bir olduğunu ve cahiliye adetlerinin kaldırıldığını, kan ve mal güvenliğinin getirildiğini söyledikten sonra dördüncü mesajı: "Allah'tan korkun kadınlara iyi davranın" mesajıdır.

Kesinlikle, kesinlikle biliyorum ve inanıyorum ki kadınların, erkeklere indirilmiş koruma kalkanını yani erkeklerin dilini, elini, cebini Peygamber garantisi ile bağlayan **فَاتَّقُ اللَّهَ فِي النِّسَاءِ** "Allah'tan korkun kadınlara iyi davranın" sözünü kadınların suiistimal edebileceklerini "nasıl olsa erkeklerin dilini Peygamber bağladı Veda Haccı'nda, nasıl olsa erkeklerin elini Peygamber kelepçeledi kaldıramazlar ellerini, bize bağırıp çağırılmazlar" diyeceklerini kesinlikle adı gibi biliyordu, biliyordu, biliyordu vallahi biliyordu. Çünkü Ömerler O'na karşısına çıkıp: "Ya Resûlullah! Şımarttın bu kadınları, başımıza bela ettin bunları" dediler. O da ayağa kalktı: "Evet, biliyorum" dedi "buna rağmen ben, kadınlara iyi davranıyorum. Kıyamet günü benimle yan yana olmak isteyenler, ahlakını bana benzetecek ve kadınlarına iyi davranacak" diye mihrabında konuşmuştu.

Kadınların Peygamber garantili suiistimal yapabileceklerini, başa kakabileceklerini, "nasıl olsa Peygamber arkamızda" diyebileceklerini biliyordu. Bu konuda zaten kendisine ikazda veya ricada bulunmuştu. Buna rağmen **فَاتَّقُ اللَّهَ فِي النِّسَاءِ** diyerek veda konuşması yaptı. "Allah'tan korkun! Allah'tan korkun, kadınlara iyi davranın" dedi. Sonra buyurdu ki: "Onlar çaresiz, zavallı bir şekilde Allah'ın adıyla size emanet edildiler." Zaten kadınlar çaresiz çünkü kadınlar kadın olarak zaten cılız yaratıldılar. Bu yüzden Allah onlara cihadı da emretmedi. Bu yüzden "onlar cemaatle namaza gelmeyebilirler" dendi. Çünkü kadının işi, çilesi çoktur. Bunun için Allah onlara acıyor. Allah'ın adını kullandınız. Allah dediğiniz için Müslüman kadın size emanet edildi.

فَاتَّقُ اللَّهَ فِي النِّسَاءِ "Allah'tan korkun kadınlara iyi davranın size vasiyetim kadınlara iyi davranmanızdır" dedi. Çünkü o emanet olarak Kur'an'a iman eden Ümmet'ine güveniyordu. Çünkü onun Ümmet'i iman etmemiş, her türlü çılgınlığı, her türlü peygamber düşmanlığını yaptığı hâlde Nuh'un asırlarca iman etmemiş ve peygamberlik davasına dışarıdan darbeler vurmuş, peygamberliğin düşmanlarına ışıklar yakmış bir kadını boşamayan Nuh aleyhisselamın kıssasını, Kur'an'dan okumuş Ümmet'ine, kadınların Peygamber'in korumasını kendi menfaatlerine göre kullanabileceklerini bildiği hâlde, bu konuda mescitte kendisine ikaz yapılmak istendiği hâlde Allah adına konuşan bir peygamber olarak **فَاتَّقُ اللَّهَ فِي النِّسَاءِ** deyip veda ederek gitmiştir. "Allah'tan korkun! Size kadınlara iyi davranmanızı vasiyet ediyorum" diyerek gitmiştir.

Kadınların dayağı hak ettiklerini, kadınların şımarabileceklerini, kadınların kadınlıklarını başa kakacaklarını biliyordu, örnekleri de elindeydi. Ama bu Ümmet'in Nuh'un karısını, Lut'un karısını

örnek olarak Kur'an'dan dinlediklerini de biliyordu. Bu hakikatlerin ortasında aile hayatının bir imtihan olduğunu, bu imtihanı erkeğin kabalıkla, vurarak, kırarak kaybetmemesi gerektiğini ve hakkını, kadından gördüğü zulümleri Rabb'ine havale edip cennetteki hurilerle teselli bulmak üzere Allah'ın hakem olduğu bir dini ve dünyayı yaşayıp gitmelerini istediği için **فَاتَّقُوا اللَّهَ فِي النِّسَاءِ** "Kadınlar konusunda Allah'tan korkun" deyip veda edip gitti. "Avukata havale edin" demedi. "Vurun, kırın" demedi. Dövebileceğine yetki verdi ama asıl ruhun Peygamber ahlakı ruhu olması gerektiğini "ben iyi davranıyorum, benimle beraber olmak isteyen de iyi davransın" diyerek belirtip gitti. Herkes Veda Haccı'nda "kadınları yaralamayacak, iz bırakmayacak şekilde dövebilirsiniz" dediğini biliyor. Ama aynı Peygamber'in: "ben kaba davranmıyorum, benimle beraber olmak isteyen böyle yapsın" dediğini de bilmelidir. **فَاتَّقُوا اللَّهَ فِي النِّسَاءِ** "Kadınlar konusunda Allah'tan korkun. Allah'tan korkun." Bir mü'minin kulağına -kadın veya erkek- girebilecek şu kâinattaki en ağır söz; **فَاتَّقُوا اللَّهَ** "Allah'tan korkun" sözüdür. Bu sözün değerini kaybettiği bir dünya yok olası bir dünyadır.

Lailaheillallah diyen bir mü'minin **فَاتَّقُوا اللَّهَ** sözünden sonra duyabileceği bir söz yoktur. Erkek veya kadın Allah korkusunu, takvayı yırttıktan sonra aile çökse ne olur, boşanılsa ne olur, dolu dolu yaşansa ne olur. Allah, takva, cennet, cehennem, cennette benimle beraber olmak, sevap, ashap kelimelerinin kaybolduğu bir dünya erimiş, solmuş bir dünyadır. Bir ailede erkeği ve kadını zapt edecek tek slogan **فَاتَّقُوا اللَّهَ** sloganıdır.

"Allah'tan korkun, kadınlara iyi davranın"dan daha ağır daha etkili ve daha yetkili bir söz yoktur. Bunu kaybeden mü'minler cennete doğru götüren işaretlerini kaybetmiş mü'minlerdir. Hiç kimse ama benim eşim diye başlamasın, hiç kimse başlamasın. Çünkü "Size kadınlara iyi davranmanızı vasiyet ediyorum **أَوْصِيكُمْ بِالنِّسَاءِ حَيْرًا** "size kadınlara iyi davranın" diyorum. **فَاتَّقُوا اللَّهَ فِي النِّسَاءِ** "Kadınlar hakkında Allah'tan korkun" dediği Peygamber aleyhisselamin veda konuşmasıdır. Bu konuşmadan aylar önce Tahrim Suresi inmişti. Tahrim Suresi de Peygamber aleyhisselam Efendimiz'in eşlerinin onu üzdüğünün belgesidir. Bu veda sözünden seneler önce Ahzap Suresi inmişti. Ahzap Suresi Peygamber aleyhisselamin eşlerinin Peygamber'i üzdüğünün belgesidir. Eşlerinin onu üzdüğüne dair Kur'an'da ayetler aylar öncesinden, seneler öncesinden inmiş olduğu hâlde **فَاتَّقُوا اللَّهَ فِي النِّسَاءِ** diyor.

"Allah'tan korkun! Kadınlara iyi davranmanızı emrediyorum, vasiyet ediyorum" sözü seneler önceki kadın birikimine, kadınların kendisini üzmüş olmasına rağmen söylenmiş bir sözdür. Çünkü kadınların eşlerini üzmeleri hayatın gerçeğidir. Peygamber aleyhisselatu vesselamin evi de bu gerçekle yüzleşmiştir. Evine kapanmış, evinde beklemek zorunda olan, çocuk sıkıntısıyla başı şişmiş olan bir kadının eşini üzmesi hayatın gerçeğidir. Kadının sıkıntı verdiğini bir erkeğin söylemesi biberin acı olmasından şikâyet edenin mantıksızlığı kadar büyük bir mantıksızlıktır. Hayatı bütün sırlarıyla bilip bizi bu sırların dengesi üzerinden din yaşamaya teşvik eden Sevgili Peygamber'imiz sallallahu aleyhi ve sellem bildiği hâlde, gerçek olduğunu kabul ettiği hâlde, kadınların bütün bu özelliklerine rağmen Allah'a havale edip Allah'ın sevabını ve cennetini bekleyerek sabredip kazanmayı tavsiye ettiği için "kadınlar konusunda Allah'tan korkmanızı tavsiye ediyorum, emrediyorum" deyip veda ederek gitmiştir.

Aziz Kardeşlerim, Değerli Mü'min Kardeşlerim,

Sevgili Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz'in Veda Hutbesi'nden bize kadar intikal eden beşinci mesajı da Kur'an'a ve Sünnet'e sarılma mesajıdır. Son sözü: "size Kur'an'ı ve Sünnet'im ve Ehlibeytimi emanet ediyorum" sözüdür. Bu emanet, "ne olursunuz zarar verdirtmeyin"

deme değildir. Yani “ben gidiyorum benim yerime sizin elinizde Kur'an var, Sünnet'im var, Ehlibeytim var”. Ehlibeytim de birey olarak filanca çocuğum, filanca torunum anlamında değildir. Benim Allah'ın size gönderdiği peygamber kimliğiyle, aile onurum, şahsiyetim, torunlarım, torunlarımın üzerindeki kimliğimdir.

“Nübüvvetimle şereflenmiş aile onurumu size emanet ediyorum” diyerek gitmiştir. Bu beşinci gerçeği ile beraber sallallahu aleyhi ve sellem Ümmet'ine veda etti, gitti. Ama bu vedanın en büyük sırrı değerli kardeşlerim, inşallah Havz-ı Kevser'in etrafında buluşulurken buluşma şifremiz Allah'ın izniyle bu beş gerçek üzerinden olacak. Öyle Havz-ı Kevser dualarıyla, "bizi Kevser'de buluştur" nidalarıyla edebiyat dualarıyla değil.

“Rabb'imiz Allah'tır, Allah'tan başka bizi birleştirecek bir çadır yoktur. Kanımız birbirimize haramdır, malımız birbirimize haramdır, cahiliye kültürünün hak ettiği yer mü'minin ayaklarının altıdır. En büyük cahiliye simgesi olan faiz mü'minin cebine değil tuvaletine bile giremeyecek bir düşüklüktür. Mü'min kadını Allah'ın emaneti olarak görür. Kur'an, Sünnet, Ehlibeyt Peygamber emanetidir” diyebilenler bu veda mesajını, bu şekilde bırakıp Havz-ı Kevser'de Ümmet'ini bekleyen Muhammed aleyhisselamla Allah'ın izniyle buluşacaklardır. Bu buluşma gününe kadar bu beş büyük veda mesajının sırlarını inşallah muhafaza edeceğiz. Bu muhafazanın ödülü olarak da veda konuşmasından sonraki buluşma konuşmasını dinleyeceğiz inşallah.

Velhamdülillahi Rabb'il âlemin.